

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.19

ת"א 44032-04-17 לבוביץ נ' ששון

1 **תיק אזרחי 44032-04-17**

כבוד השופט גדעון גינת, שופט עמית

לפני:

אורן לבוביץ

התובע:

נגד

גילעד ששון

הנתבע:

כתב תביעה מיום 26.04.2017

2
3
4
5
6

בשם התובעת: עו"ד דקל-דוד עוזר
בשם הנתבע: עו"ד אהוד גבריאל (זליגסון גבריאל ושות')

פסק דין

7
8
9

רקע עובדתי ודיוני

10 1. התובע הוא הבעלים של אתר www.קנאביס.com משנת 2011; אתר שהינו
11 מגזין אינטרנט העוסק במגוון עניינים הנוגעים לצמח ולסם הקנאביס. לוגו
12 האתר הוא: 'קנאביס: מגזין עם כיוון'. הנתבע הינו הבעלים של אתר
13 האינטרנט www.קנביס.com, שתכניו דומים לתכני אתרו של התובע. לוגו
14 האתר (בעת הגשת התביעה) הוא: 'קנביס: לבעלי רישיון קנביס רפואי'. אין
15 ראיה לכך שאתרו של הנתבע פעל לפני שנת 2014 (ראו פט' מיום 6.12.18, עמ'
16 62, שו' 1—66, שו' 18). נכון ליום הגשת התביעה, 26.04.2017, לא נרשמו
17 השמות 'קנאביס' ו'קנביס' כסימני מסחר.
18 להלן תמונת סמלילי התובע (מימין) והנתבע (משמאל) (הסמלילים מופיעים בס'
19 8 לכתב ההגנה, ובס' 42 לסיכומי הנתבע):

20
21
22

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.19

ת"א 17-04-44032 לבוביץ נ' ששון

עיקר טענות התובע

- 1
2. התובע טוען, כי 'קנאביס' – ככינוי לאתר אינטרנט – איננו שם גנרי, שכן הוא מיוחד לאתר אינטרנט קונקרטי ואיננו מכוון לצמח או לסם עצמם (ס' 9 לכתב התשובה). על כן, השימוש במילה 'קנאביס' כשם אתרו של הנתבע מהווה עוולה של גניבת עין, בהתאם לס' 1(א) לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999 [חוק עוולות מסחריות] (ס' 14—15 לכתב התביעה). עובר להגשת התביעה היה שם אתרו של הנתבע 'קנאביס'. לאחר הגשת התביעה הוסיף הנתבע את הסלוגן הנזכר לעיל ללוגו האתר. לעמדת התובע, אין בהוספת הסלוגן כדי להעלות או להוריד לעניין עוולת גניבת עין (ס' 10 לכתב התשובה).
3. עוד טוען התובע, כי שני התנאים ההכרחיים והמספיקים לביסוס עוולת גניבת עין מולאו: אתר 'קנאביס' רכש מוניטין, וקיים חשש סביר להטעיה מצד הנתבע העושה שימוש בשם 'קנאביס' (ס' 11—13, 16—17 לכתב התשובה). כטענה חלופית נטען, כי המילה 'קנאביס' הינה שם מרמז, הראוי להגנה ללא הוכחת מוניטין או מובחנות (ס' 19 לכתב התשובה).
4. התובע עתר לחיוב הנתבע להפסיק כל שימוש במילה 'קנאביס' כשם מתחם האינטרנט ועמוד הפייסבוק שלו. כמו כן, נתבקש חיוב הנתבע בתשלום פיצוי בסך 100,000 ש"ח, ללא הוכחת נזק (מכוח ס' 13 לחוק עוולות מסחריות); וכן בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד בסך 120,000 ₪ (ס' 24 לכתב התביעה; ס' 68—69 לסיכומי התובע).

עיקר טענות הנתבע

5. לעמדת הנתבע 'קנאביס' הינו שם גנרי, אשר אינו יכול להיות בבעלות פלוני (ס' 19—23 לכתב ההגנה). למצער, לעמדתו, השם 'קנאביס' הוא שם מתאר, שיזכה להגנה מועטה במקרים נדירים בלבד, שאינם רלוונטיים לעניינינו (ס' 30 לסיכומי הנתבע). אפילו נניח, סובר הנתבע, כי 'קנאביס' איננו שם גנרי (כטענת התובע), הרי שלא מולאו שני התנאים ההכרחיים והמספיקים לביסוסה של העוולה של גניבת עין, שכן תכני שני האתרים שונים, והם פונים לקהלי יעד נבדלים: אתרו של הנתבע מבקש להעניק ייעוץ והכוונה לקהל צרכני הקנאביס הרפואי, ללא מודל עסקי. מנגד, אתר התובע, כותב ב"כ המלומד של הנתבע, הינו אתר עסקי במהותו, ותכניו כוללים מידע אודות תרבות, פנאי

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.19

ת"א 44032-04-17 לבוביץ נ' ששון

1 ופוליטיקה של הקנאביס. אשר על כן, לטעמו, אין חשש להטעיה (ס' 42—45 לכתב
2 ההגנה). כמו כן, טוען הנתבע, כי אתרו של התובע לא זכה למוניטין לו הוא טוען, השם
3 'קנאביס' לא זכה למשמעות משנית; ולמצער אין ראיה שזכה לכך, בין השאר בשל
4 פגמים שנפלו בסקר שהמציא התובע, (ס' 31—41 לכתב ההגנה). בנוסף על דחיית
5 התביעה, עותר הנתבע לכך שבית המשפט יפסוק הוצאות לנתבע עפ"י שומה, שתיערך
6 על סמך מסמכים שיוגשו; ושכ"ט עו"ד בסך 120,000 ₪ (פרק הסיכום בסיכומי הנתבע).

דיון והכרעה

7
8
9 6. לטענת הנתבע, כזכור, השם 'קנאביס' הינו שם גנרי, ולמצער שם מתאר, ועל כן אין
10 התובע רשאי לנכסו לעצמו. מנגד, לטענת התובע, 'קנאביס' איננו שם גנרי ככל שהוא
11 משמש כינוי לאתר אינטרנט. אין די בטענת התובע כדי לדחות את טענת הנתבע. השם
12 'קנאביס' הוא אמנם שם מתאר. שם זה מתאר את תוכנו של אתר האינטרנט, ומשכך
13 אין התובע רשאי לנכס לעצמו את השם 'קנאביס', וממילא אין לראות בנתבע מעוול.
14 מסקנה זו בדבר טיבו המתאר של השם 'קנאביס' תילמד גם מקביעת פסיקת בית
15 המשפט העליון בעניין עיתון 'משפחה', לפיה "אין ספק קל בעיניי שהשם "משפחה"
16 המתנוסס על עיתון הנועד למשפחה, מילה מתארת היא במלוא משמעותו של המושג"
17 (ע"א 5792/99 תקשורת וחינוך דתי-יהודי משפחה (1997) בע"מ – עיתון "משפחה" נ'
18 א.ס.בי.סי. פרסום, שיווק וקידום מכירות בע"מ – עיתון "משפחה טובה", פ"ד נה(3)
19 933, פס' 15 לפסק דינו של השופט מ' חשין (23.05.01) [עניין משפחה]). כך בנוגע לעיתון
20 ששמו מלמד על ייעודו (שם, פס' 17), והוא הדין בעיתון – או אתר אינטרנט – ששמו
21 מעיד על תוכנו (שם, פס' 16), כפי שהוא במקרה דנן: למותר לציין כי השם 'קנאביס'
22 מעיד על תוכן האתר שבראש עמודיו הוא מתנוסס. זאת כפי שנמצא בס' 11(10) לפקודת
23 סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972, בהתייחס לסימנים שאינם כשרים לרישום;
24 ומכך יילמד גם לעניין שמות שאין בהם כדי גניבת עין (על הקרבה, שבין עוולת גניבת
25 העין לבין פקודת סימני מסחר, ראו עניין משפחה, פס' 10; גדעון גינת דיני הנזיקין –
26 העוולות השונות: גניבת עין 13 (גד טדסקי עורך, 1982)).
27 בעניין משפחה נקבע, כי שם מתאר יזכה להגנה בעילה של גניבת עין אך ורק אם ספח
28 לתוכו משמעות משנית (עניין משפחה, פס' 16). 'משמעות משנית' זו איננה אלא נגזרת
29 של המוניטין לו זכה מושאו של השם המתאר, ובענייננו – אתר האינטרנט. וכדברי בית
30 המשפט בעניין משפחה: 'אם יעלה בידי העוסק לשכנע את בית-המשפט כי אותו שם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 17-04-44032 לבוביץ נ' ששון

14.6.19

1 תיאורי רכש לעצמו אופי מבחין, משמעות משנית המייחדת אותו והמקשרת אותו עם
2 הטובין של אותו עסק. משמעות משנית זו פירושה הוא "...שהקהל מתחיל להכיר בהם
3 [בסימנים או בשמות – מ' ח'] לא רק ככינוי או כתיאור אלא כסימן או שם המזהים את
4 העסק או הטובין עם התובע. במלים אחרות, הם יכולים להיהפך לייחודיים במובן
5 המשפטי" (שם, פס' 13; וראו גם שם, פס' 9. ראו בהקשר זה גם: רע"א 7836/09 ג.ו.פ.
6 **שמש השקעות בע"מ נ' נעמה מנשה**, פס' 4 (פורסם בנבו, 13.12.09) [להלן: **עניין**
7 **שמש**]. וראו גם גינת, שם, בעמ' 10, 19, 32). במקרה שלפנינו, התובע לא הוכיח קיומו
8 של מוניטין כנדרש לצורך העולה הנדונה. גם אם נניח, כטענתו, כי אתר 'קנאביס' זוכה
9 לחשיפה נרחבת, לא הוכח כי המבקרים בו מזהים את השם 'קנאביס' אך ורק עמו, או
10 שהם מוצאים חשיבות מיוחדת באתר הקונקרטי כמקור לתכנון (ראו טענותיו הבלתי
11 משכנעות של התובע בס' 10—33 לסיכומיו; ומנגד טענות הנתבע בס' 32—37
12 לסיכומיו). נמצא, כי השם 'קנאביס' אינו בר הגנה (זאת גם אם נניח כי קיימת זהות
13 בתכני שני האתרים, כטענת התובע).
14

15 7. כאן המקום להעיר על השוני המהותי שבין שמו של עיתון לבין שמו של מתחם
16 אינטרנט, שיש בו, לטעמי, כדי לחזק את הקביעה בדבר היעדר קיומם של מוניטין
17 במקרה שלפנינו. התובע התמקד בדמיון, שיש בשמות שני המתחמים הנדונים – כלומר
18 בכתובותיהם – אולם לא הפנה את תשומת הלב להבדלים שבין סמליליהם. מכיוון
19 שלוגו אתר התובע מובחן היטב מלוגו אתר הנתבע – בשל הסלוגנים השונים הכלולים
20 בהם – אין לבחון את גניבת העין אך ורק בהתייחס לכתובות האתרים. בבואנו לבחון
21 את קיומה של העולה הנדונה לא ניתן להתעלם מ'שמותיהם המלאים' של האתרים
22 המתנוססים כלוגו בראש כל עמוד מעמודיהם. כיוון שכך, אפילו 'קנאביס' לא היה
23 מוגדר על ידינו כשם מתאר, עדין היינו מתקשים למצוא רושם של גניבת עין בכתובת
24 מתחם שלסמלילו מובחנות מובהקות. בתי המשפט בארץ ובעולם הכירו אמנם בכתובות
25 מתחמי אינטרנט כקניינים העומדים בפני עצמם, אולם זאת במקרים בהם כבר היו
26 רשומים הכתובות הללו (או שמות הכלולים בהן) כסימני מסחר (עמיר פרידמן **סימני**
27 **מסחר: דין, פסיקה ומשפט משווה** כרך ב 1106—1124 (מהדורה שלישית, 2010)).
28 מנגד, כתובות מתחמים המכילות שמות מתארים שאינם רשומים – כפי שהוא במקרה
29 דן – לא הוכרו כמקימים את עוולת גנבת העין.
30

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.19

ת"א 44032-04-17 לבוביץ נ' ששון

1 8. את טענת התובע יש לדחות לא אך ורק בשל היעדרם של מוניטין ושל משמעות
2 משנית הכרוכה בהם. במקרה שלפנינו, בו הסמלילים מורכבים מקומבינציה לשונית –
3 שבתוכה משובצת המילה 'קנאביס' ולחלופין 'קנביס' – לא היה צורך לבחון האם
4 קיימים מוניטין, שכן כדברי בית המשפט בעניין משפחה: "גם במקרה שבו מוכח לבית-
5 משפט כי מילה שכיחה זכתה למשמעות משנית המקנה זכות לעוסק פלוני, גם-אז תוגבל
6 ההגנה לשימוש באותה מילה בלבד אך לא לצירופים שונים הכוללים אותה או
7 להטיותיה" (שם, פס' 14; וכן בעניין שמש, שם). כזכור, במקרה דנן נוספו סלוגנים
8 לשמות 'קנאביס' ו'קנביס': שמו של אתר התובע הוא 'קנאביס: מגזין עם כיוון', בעוד
9 שמו של הנתבע הוא 'קנביס: לבעלי רישיון קנביס רפואי'. עוד יצוין, כי נוסף על
10 המובחנות הלשונית, קיימת גם מובחנות חזותית-עיצובית בין שני הסמלילים. אפילו
11 היינו מניחים, שאתרו של התובע זכה למוניטין, לא היה בכך כדי להקים הגנה לשם
12 'קנאביס'.
13

14 9. ראוי להעיר, כי הנתבע השתמש זמן לא מבוטל בשם 'קנביס' לבדו (החל משנת
15 2014 ועד למועד הגשת התביעה בסוף חודש אפריל 2017), ללא הסלוגן שהוסף לו
16 מאוחר יותר. עם זאת, אין ראיה לכך שאתרו של התובע זכה למוניטין בתקופה זו. כיוון
17 שכך, גם בהתייחס לאותו פרק זמן אין תשתית עובדתית עליה ניתן לבסס את העוולה
18 של גניבת עין.
19

סעד

20
21 10. בשים-לב לשיקולים דלעיל, התביעה נדחית.
22 אני מחייב את התובע לשלם לנתבע את הוצאות המשפט וכן, בנוסף, שכ"ט עו"ד בסך
23 20000 (עשרים אלף)₪, להיום.

24
25 ניתנה היום, ט"ו סיוון תשע"ט, 18 יוני 2019, בהעדר הצדדים.
26

גדעון גינת, שופט עמית

27

בית המשפט המחוזי בחיפה

14.6.19

ת"א 17-04-44032 לבוביץ נ' ששון

- 1
- 2
- 3

